

SLOVENSKI NAROD.

uhaja vsak dan sveder, isimi nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za omanila plačuje se od četristopne petit-vrate po 6 kr., če se omanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, omanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Celjska gimnazija“ — a ne v Celji?

(Izvirni dopis iz Celja.)

V trdem boju, kateri bje slovenski narod za slovensko gimnazijo v Celji, oglašil se je nov nasprotnik: vlada. Celjski okrajni glavar dr. Wagner se je bil osebno lotil agitacije zoper obljubljeni zavod. Bil je v Žalcu in v Št. Jurju ob južni železnici ter obdeloval ondoto prebivalstvo, naj zahteva, da se tam ustanovi bodoča „slovenska“ gimnazija. Manevre g. okrajnega glavarja ste obširno popisali in sedaj nastane vprašanje: kako to, da je zastopnik vlade začel osebno agitovati. Ali je bil v to od vlade pooblaščen, ali pa je to storil na svojo pest, na svojo odgovornost?

Sladki dr. Wagner ni bil nikdar prijatelj naših narodnih zahtev. Svojih čutil ne kaže s besedami, kaže jih pa z dejanji. Že ko je bil cesar v Celju, se je to videlo. Okrajni glavar dr. Wagner mu je takrat drznil se trditi, da je Celje izključno nemško mesto. Ko je bil v Brežicah in je zaslišaval one občine, ki so bile zahtevale slovenskih šol, pokazal se je unetega nasprotnika Slovencev, prav kakor v Vojniku, kjer je nabiral podpise za nemško ljudsko šolo. Kateri preprosti človek, vsogjen v svetem strahu pred oblastjo, se pač upa ustavljati, ako ga pozove sam mogočni okrajni glavar, naj se izreče za kako stvar? — Sodeč po tem bi se dalo pač misliti, da je okrajni glavar Celjski, čegar za političnega uradnika preintimne zveze s Celjskimi nemškutarji so notorične, posegel v naš boj za slovenske paralelke oziroma slovensko gimnazijo v Celji iz lastne inicijative. Ali verjeti tega ne moremo. Celjska gimnazija je postala velevažno politično vprašanje, glede katerega se posamičen okr. glavar ne sme na nobeno stran angaževati. Gospod dr. Wagner pa je to storil, osebno agituje, dasi je naučni minister določno in obvezno obljubil, ustanoviti v Celji utrakvistično gimnazijo, s kakeršno so se zadovoljili slovenski koaliranci, in dasi je za to potrebno svoto že postavil v državni proračun.

Ali je verjetno, da je podrejen organ, preprost okrajni glavar, se upal na svojo roko delovati zoper vladno obvezno obljubo? — Mi tega ne mo-

remo verjeti, nego zdi se nam, da je okrajni glavar dr. Wagner delal s privoljenjem ali morda tudi po naročilu osrednje vlade, in da želi vlada sama, naj bi se izvedenje nje obljube preprečilo. — Na vsak način je treba, da se stvar pojasni. — Slovenski poslanci naj interpelirajo vladu, jeli dr. Wagner postopal z nje privoljenjem ali po nje naročilu. Če bi bil dr. Wagner postopal samovoljno, potem je na sedanjem svojem mestu nemogoč. — Samo na to pa se ne smemo omejiti. S samim protestom slovenskih poslancev zoper postopanje okr. glavarja dr. Wagnerja pa še ne bo dovolj storjeno.

Slovenska gimnazija, ki je namenjena južnemu delu slovenskega Štajerja, more se ustanoviti samo in jedino le v Celju. Celje je zemljepisno in prometno središče onega dela dežele, kateremu je gimnazija namenjena. Tukaj se križata glavni železniški progi južnega Štajerja, glavna proga južne železnice in savinjska železnica, ki se bode nadaljevala čez Šmarje do hrvatske meje. V Celju ima okrožno sodišče in rudarsko oblastvo za Spodnji Štajer svoj sedež, tukaj je okrajno glavarstvo skraj za celi okraj, kateremu je gimnazija namenjena. Prebivalstvo je torej že zavoljo tega na Celje vezano. Tukaj v Celju se nahajajo potrebni prostori za stanovanja učiteljstva in dijaštva; tukaj potrebne trgovine za nakup šolskih knjig in drugih šolskih potrebščin. Samo večje mesto kakor Celje ima tudi potrebno število razumnštva in drugih naprav za izobrazbo dijaštva in učiteljstva.

Da hočejo vladni krogi Slovence res le mamiti, kaže tudi to, da hoče gimnazijo ustanoviti ravno v Št. Jurju. Saj ji je vendar občina Celjske okolice mnogo bližja. Tudi ta občina ima popolnoma slovenski zastop, a pri tem zlasti v Gaberjih in na Bregu mnogo več mestnega značaja kakor Št. Jurij, in je vsaj z mestom v neposredni zvezi.

O nameravani gimnaziji se je že mnogo govorilo, sklepalo in pisalo. Ves hrup je prav za prav vlada sama provzročila s svojo neodločnostjo. Ko bi bila vlada kmalu po proračunski debati v državnem zboru, pri kateri je obljubila slovensko nižjo gimnazijo v Celju, izdala naredbo, da se morajo z začetkom šolskega leta 1894/95. na Celjskej gimnaziji ustanoviti slovenske paralelke, bi sicer raz-

upiti Celjski listič o Slovincih pisal nekoliko aurovih člankov, mestni zastop Celjski bi bil protestoval in morda bi bil tudi dr. Foregger v državnem zboru malo zaropotal, ali to bi bilo tudi vse. Kako lepo in mirno so se na primer ustanovile slovenske paralelke na gimnaziji v Mariboru. Ali kdor o tej zadevi ne govori in ne sklepa, to je slovenski narod, to so njegovi vodje in njegovi javni zastopi. Ako je velikemu nemškemu narodu, ki ima za izobrazbo svoje mladine vsakovrstnih zavodov v izobilju, in kateremu se z ustanovitvijo slovenske gimnazije v Celju ničesar ne vzame, toliko na tem ležeče, da zabrani ta zavod, da dela toliko hrupa, koliko bi moralo šele slovenskemu narodu biti do tega, da si pribori učni zavod, ki zna za njegovo bodočnost biti odločilen. Po celi Avstriji se oglašajo nemška društva in nemški javni zastopi proti slovenski gimnaziji v Celju. Kaj pa storijo Slovenci? Ničesar! Kje so naša društva, kje naši občinski in okrajni zastopi. Zlasti v južnem delu slovenskega Štajerja bi se morali oglašati vsi občinski in okrajni zastopi kakor jeden mož za slovensko in sicer popolnoma slovensko gimnazijo v Celju. Pozno je že sicer, a še bi bil čas. Vzdrnite se okrajni zastopi v Šoštanj, Gornjem gradu, na Vranskem, v Celju, v Šmarju, Sevnici, Kozjem, oglašite se občinski zastopi v Velenju, Šoštanju, Gornjem gradu, Rečici, Ljubnem, Mozirju, Braslovčah, na Vranskem, v Žalcu, Št. Jurju, Šmarju, Sevnici, Kozjem, Podčetrtru, Podčetrtru itd. Zahtevajte vsi jednoglasno od vlade in državnega zbora popolnoma slovenske nižje gimnazije v Celju.

Ko se je v Trstu ustanovila višja obrtna šola, izpodrinili so Lahi Slovence, in na novi šoli se poučuje v laškem jeziku, ker je Tržaški mestni zastop vladi ponudil nek prispevek za novo šolo, mislim da je dal potrebno poslopje. Kaj bi bilo, ko bi na primer naši okrajni zastopi v Šoštanju, Gornjem gradu, na Vranskem, v Celju, Šmarju, Sevnici in Kozjem vladi ponudili primerne prispevke za novo gimnazijo, morda preskrbeli potrebno poslopje s pogojem, da se učni zavod ustanovi v Celju, in da se na istem ne bode več poučevalo v nemščini, kakor n. pr. na nižji gimnaziji v Ljubljani? Na ta način bi vlado morda prisilili, da ustanovi popolnoma slovensko gimnazijo ravno v Celju.

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

XIV.

(Dalje)

Ko je došla Velika noč, je zopet zahajala v društvo, kjer se je še vedno govorilo o della Rocci; ona je neznano trpela pri tem, a v kljub temu se je zatajevala, da ni pokazala svojih čustev. Mr. Worth, nje Pariški krojač, ji je poslal nekoliko novih spomladnih oblek, prava čudovišča glede lepote in ukusa; nosila jih je, vsaka jo je zavidala in obsipala z laskavimi besedami in jo na oko oboževala, a Hilda se ni menila ne za jedno ni drugo. Če je bilo to mogoče pri nji, postala je še hladnejša in prezirnejša nego je bila že prej in ženake so na svojo veliko radost zapazile, da ji lepota gineva, da se suši in da boleha. Nikoli ne bi bila mislila, da ima to življenje v sebi takih peklenjskih muk, kakor so bile muke, ki jih je zdaj trpela.

„Če pogine, ubila sem ga jaz,“ ta misel jo je morila dan in noč.

Iz Sicilije še ni vestij o njem. Ko je ne-

kega dne jahala po okolici mesta, pride do blizu Palestrine, sreča starega hišnika, ga spozna in gre v tiho, zapuščeno hišo; stari ji jame pripovedovati o ljubljnem gospodarji, pové ji vse, kar se je nanašalo na njega otroška in tudi poznejša leta, ji pripoveduje, kako zvesto udani so mu njegovi koloni in o della Roccini požrtvovalnem delu in nastojanju o času kolere, a ona se ni mogla naslušati. Starec ji pravi, da ni od gospodara prejel dosihdob nobenega glasu in se pri tem milo rasjoče.

Tisti večer je bil velik ples v villi Trasimene. Ko ji je sobarica krasila lase in prsa z demanti, spomni se Hilda, da je to blesteče, brezčutno, mrtvo kamenje simbol stvarij, zaradi katerih ga je izgubila. Kdo ve, morebiti ravno v tem času leži mrtev na kaki samotni pečini kraj divnega modrega morja!

Težkega in tesnobelega srca došla je v villo Trasimene, kjer je bilo že brez števila odličnih gostov, poslušala običajno površno brbljanje, gledala, kako plešejo, kajti sama še nikoli ni šla mej plešne, poslušala tiste lepe besede, ki jih je že tisočkrat čula in ki so ji že davno prešedale; mendo da bi se zabavala, še je grozno dolgočasila v tej ugledni družbi, vse ji se je zdelo tako puhlo, jednolično in duševno omejeno. Iznenada stopi k njej St. Louis.

— Kako sem srečen, gospa, da vas vidim! naš novi Heraklit ubil je svojega zmaja. Ravno kar je dobil Maremma brzjav iz Palerma. Della Rocca je ulovil tega bandita, tega Pibra in ga uklenjenega dal eskortirati v mesto; bandit je močno ranjen. Zdaj je v zaporu. To je junaško delo, kajne? Deset dnij je naš Pavlo potikal se po onih hribih, pri tem mu je šlo nekoliko trdo, a prebil je srečno vse in odnesel ne samo živo glavo, nego tudi premagal tega divjaka. Gotovo bode za svoje junaštvo dekoriran z Auuncijatinim redom. Težko, da se je kdaj kak človek dal na bolj nevarno podjetje, kakor je to, treba je za to pač celega junaka, ki se ne boji nikake nevarnosti. A posrečilo se je njemu, kar se mnogim drugim pred njim ni posrečilo. Deset let je Pibro strahoval vso okolico. V Palermu so tega dogodka silno veselili. Škoda, da nimamo pesnika, kakeršen je bil Ariosto, da opeva ta junaški čin, tu bi našel hvaležno snov. V ostalem, tak je ves cvet italijanskega naroda. Angleži so že davno prestali dihati Shakespearovim duhom, a Italijani so še zmeraj kakor so njihovi pesniki.

St. Louis ji jame natanko in obširno razlagati o Ariostovi šoli, o narodnem obeležju in duhu, ki

V Ljubljani, 22. novembra.

Mi ne moremo kaj, da se zopet bavimo s kolegom „Slovenec“. Saj itak radi ali neradi prezremo marsikatero lepo priložnost, ko bi se z njim ne samo lahko bavili, ampak tudi prav dobro zabavali. Danes pa je ne smemo izpustiti že iz hvaležnosti ne zato, da smo imeli sinoč ob 6. uri — po mučnih uradnih urah se „Slovenec“ res dobro prileže! — pet natančno štetih prav kratkočasnih minut, čitajoči njegov uvodni članek. Škoda, da je shod zaupnih mož že tako blizu! Od dne do dne je list „Katoliške tiskarne“ zanimivejši in če bi le še nekoliko delj morali čakati napovedanega shoda, rasla bi v geometrični progresiji stiska našega kolega v Semeniških ulicah, in nazadaje bi doživeli še pred shodom prizor, da bi sami „Slovenčevi“ uredniki od smehu popokali nad svojo — originalnostjo.

Gre namreč „Slovenčevim“ gospodom zopet za to, kako bi se kaka pega našla sedaj pred zaupniškim shodom, ker je bilo seveda pred slovenskim katoliškim shodom tako čisto kakor solnce. Bomo zoper shod zaupnih mož, ker se bodo tam potezali za načelo narodnosti! To je bila prva njih parola, katere so se pa kmalu kesali, ker imajo vender čitatelje, ki narodnosti nočejo zavreči. Ne moremo biti za shod, ker se bodo tam izjavljali za samoslovenske ulične napise v Ljubljani in kritikovali delovanje koalicijskih poslancev — bila je druga parola, ki je pa menda tudi v „Slovenčevih“ vrstah pomilovanje obudila. Torej naprej k tretji paroli! Kaj hočete s tem shodom, ki ima samo namen, da si dva stara prvoboritelja pomladita politični svoji lici? Čitatelji so se tudi temu le smijali. Pa sinoči so dobili za to četrto poskušajo „Slovenčevske“ dovtipnosti, ki je sestavljena tako-le: Na shodu se bo sicer glasila neliberalna, krščanska beseda, ali „v groznem kontrastu“ bi bile njegove resolucije z glasilom stranke, s „Slov. Narodom“; kar shod morda z dobrim namenom sklene, to podere „Narodova“ pisava. „Risum teneatis!“ Zadnja nit je menda pošla... Zoper shod ni nikakega ugovora več in samo še tega manka, da naš list — no, kaj? — da se umakne „Slovencu“, seveda z vsemi svojimi naročniki!

Naš list je namreč zadnji čas tudi še nekrščansk. Na polupreteklost našo se „Slovenčeva“ gospoda ne ozira. Kaj pa smo v sedanjosti takega zagrešili, kje je tist „grozni kontrast“ z načrti krščanskih resolucij za zaupniški shod? No, prvič, „pisarili“ smo „proti veri in duhovščini ob priitki zadnje deželnozborske volitve na Notranjskem“. Naši čitatelji vedo, kaj smo „pisarili“, vedo torej, da bimi le tedaj ne bili „pisarili proti veri in duhovščini“, če bi bili molčali in pustili brez graje, da nekateri notranjski župniki in kaplani agitirajo, kakor in kolikor se jim ljubi za kandidata, katerega niso marali najboljši notranjski veljaki. Vse te agitacije mirno gledati in tiste, ki so se jej uprli, prepustiti „Slovenčevim“ surovim napadom — to bi bilo, kajpada, versko in duhovsko!

Kateri je naš drugi „liberalni“ greh? Ta je, da nismo obširno poročali o nižje-avstrijskem katoliškem shodu, naša notica o njem pa da neti razdor mej katoličani in škofi! Da, to je greh, da je srajca bliže života, kakor pa sukoja,

se je vedno v nji javljal in s katerim je bila navdahnena, a ona od vsega tega ničesar čula ni.

Na oko, na videz je bila mirna in ravnodušna, a topila se je nekega neznanega veselja, plemenit vzvišen ponos jo je navdal, ki je bil povsem različen od one oholosti, ponos, ki se navdušuje za junaška dela, ne tist ponos, ki je imel svoj izvor v njenem položaju, bogatstvu, njeni lepoti in do katerega sama nikoli ni mnogo držala. A glavna stvar je, da je živ!

Pa ko bi zopet pred njo stal, in jo zopet zaprosil, morala bi mu isto tako odgovoriti, kakor onaj — tako vsaj se ji je zdelo.

— Junaško dejanje, v resnici, pravi madame Mila, ki je mej valčkom došla k nji, da se malo počije. Zdaj se lahko vrne in vzame v zakon malo Spifflerovo. Kaj pravite k temu, Saint Louis?

— On je nikoli vzel ne bode, te Amerikanke, pravi St. Louis — kakor sploh nobene, in pri tem mu obliči oko na lady Hilda.

Ona se igra s pahljaco, kakor da se ne briga dosti za ta pomeneek — s staro prekrasno pahljaco s slikami Watteaua.

— Della Rocci se je to posrečilo, ta njegova sreča se v tem slučaju zove junaštvo, odgovori mirno.

to je greh, da smo se osobito te dni pečali z našim tužnim narodnim položajem! Ko niti za razprave o tem nismo imeli prostora dovolj, naj bi mi vse pustili na stran in celi teden prevajali poročila o nižjeavstrijskem katoliškem shodu? Ker tega nismo storili, je naš list nekrščansk in stranka, ki ga vzdržuje, je tudi nekrščanska! Ali ni taka trditev več nego smešna? In mi smo „to priliko porabili, da netimo razdor mej katoličani in škofi“? S čim neki, ali znabiti s tem, da nismo nikakega članka napisali po motivih, ki so nam bili na razpolago ne le v „N. Fr. Presse“, ampak tudi v „Deutsches Volksblatt“ itd. in ki nam razlagajo, da jedenkrat niso škofje vodili katoliškega shoda, ampak prvaki krščansko-socialne in vrhu tega tudi protikoalicijske stranke? Da se sploh v polemiko, katera je radi tega nastala, nismo vtikali? In kaj je vse pripomnil katoliški „Vaterland“ k svojem popisu o nižjeavstrijskem katoliškem shodu? Dejal je suhoparno: „S tem je končan — jeden dan, ki je mnogo klic za dobre sadove zapustil, ki ob primerni dobri volji tudi dozoreti utegnejo.“ V takem položaji smo torej — mi netili razdor, ali pa naj bi ponatili popis tega shoda iz „Slovenca“, kot jedino pravega in zveličavnega katoliškega glasila, ka-li?

Po vseh teh dokazih je seveda opravičen „Slovenčev“ zadnji argument in ta je, kakor po navadi, kadar s fakti ne more na dan, besedica: sploh. „Sploh se glede verskih vprašanj „Narod“ drži dosledno — gesla: „Vera je privatna stvar!“ Čudno je le to, da smo še pred kratkim obsodili „Delavčev“ članek, v katerem je bilo to geslo zrečeno in zaradi katerega je moral „Delavec“ tudi romati iz „Narodne Tiskarne“. Celó pohvalo smo za to tedaj dobili — dasi je prav nič ne potrebujemo — od „Slovenca“, ki je seveda to prav tako hitro pozabil, kakor pozablja druge stvari.

„Slovenec“ se torej zaradi grehov, ki nam jih je naštel, bori proti našemu listu. Prosimo, le naprej — to je bilo še vedno propaganda za nas in naše nazore, pa tudi vir zabave, kakor smo videli!

Državni zbor.

Na Dunaji, 21. novembra.

V današnji seji poslanske zbornice se je pri razpravi o razprodajah pokazalo, kake prijatelje imajo poštene trgovci mej koaliranci. Ti so zavrgli jako važno določbo glede razprodaj le iz ozirov na židovskih spekulantom koristi. Razpravljalo se je tudi o zakonu zoper pijančevanje, koncem seje pa je Spinčič interpeliral zaradi postopanja Piranskega župana za časa zadnjih dogodb, Vošnjak pa zaradi postopanja okrajnega glavarja Wagnerja glede obljubljenega gimnazije v Celju.

Začetkom seje predlagajo posl. Adamek in tovariši nujno, naj vlada že obljubljeni načrt obrtnega zakona čim prej predloži.

Posl. Adamek utemeljuje nujnost tega svojega predloga in pričakuje, da vzprejme zbornica njegov predlog soglasno ter pokaže s tem vladi, da neče biti odgovorna za nadalnje zavlačevanje te potrebne reforme.

Trgovinski minister grof Wurmbbrand se

Ko bi mu se bilo izpodletelo, bi to bila sama predrznost.

— Zasluži, da dobi Anuncijatin red in oženiti se mora s Spifflerovo, pripomni madame Mila.

— Ne, grofica, to bi bila nesmisel — ta pritlikava Spifflerova naj postane kraljeva sestrčina?! Bodimo veseli, da je odnesel glavo in da stara latinska pasmina še zmeraj rodi junakov. Pojutrišnjem bomo vse vedeli natančneje.

— Za koga neki je on to storil? vpraša natihoma Mila svoga oboževalca Mauricea, ker si ni mogla predočiti, kako bi take stvari, kakor dolžnost, požrtvovalnost in rodoljublje, imogle vzpodbuditi razumno bitje na kaj takega.

— Za koga je to storil? — mislim zato, da se prikupi Hildi. Premalo jo pozna, ona mrzi vse, kar je romantično; ališal si, da je rekla, to je predrznost. On nikoli pri nji vspel ne bode, tudi ne, če se trudi deset let. Ona se zanima zanj na svoj način, ker je ona sebi sama prva in poglavitna oseba.

Lady Hilda ni spala vso noč. Tudi legla ni, nego je sedela pri oknu in s grozničavo utripajočim srcem gledala, kako je blede žolto zlato vzhajajočega solnca zasijalo na nebeškem svodu, kako gla-

izreče zoper nujnost, ker vlada vé, kaj je njena dolžnost. Predložila je tudi že jako mnogo social-nopolitiških in obrtnih predlog, v odsekih pa se razprave kar ne končajo. V zbornici se nujnost vedno naglaša, delovanje pa ne kaže, da bi gospodje te stvari zmatrali za nujne. Obrtna novela je kolosalno delo. Vlada je to delo dognala, ker pa želi, da se take predloge ne sodijo s političnega stališča, se mora njej prepustiti, da določi, kdaj je primerno, predložiti jih zbornici.

Posl. dr. Lueger pravi, da je pričakoval, da se izreče minister za nujnost Adamekovega predloga. Ta predlog ni naperjen proti ministru, ampak ima le namen, rešiti ga iz jetništva. Minister je pred kratkim govoril v Gradci v zmislu obrtnikov. Kmalu potem se je izvedelo, da pripravlja novo obrtno novelo. Levičarski klub ga je poklical predse in v njem obudil kes, tako da je obljubil, da ne stori ničesar, kar bi bilo proti intencijam nemške levice. Če je to res, potem ne more za obrtnike ničesar storiti. Bil je s svojo novelo že pri Poljskih in sedaj mora z njo še k levičarjem in h grofu Hohenwartu. To postopanje nasprotuje vsem parlamentnim načelom. Minister ima nekaj dobre volje, ali otegi ga je najprej iz rok levičarjev. V obrtnem odseku so mladočeski poslanci njegovi najboljši podporniki, če pa hoče spoznati svoje nasprotnike, naj se ozre po levičarjih. Če se odkloni nujnost, bo to dokaz, da se je ministru zabranilo, predložiti svoj načrt. Še sedaj mislijo nekaterniki, da je od levice kaj pričakovati in tem je treba pojasniti razmere.

V debato so posegli še poslanci Adamek, dr. Zacher, ki je konstatoval, da je koalicija kriva, če ne pomaga obrtnikom, ker jim ona neče pomoči, in Richter, ki je očital koalirancem, da hočejo obrtno novelo za vsako ceno preprečiti.

Pri glasovanju je koalicija odklonila nujnost Adamekovega predloga. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o načrtu glede razprodaj.

Pri § 6. se je unela zanimiva razprava.

Vlada je bila predlagala, da je za dovoljenje, prirediti razprodajo, plačati malo pristojbino. Večina obrtnega odseka se je izrekla za vladno predlogo, manjšina, namreč nemški levičarji pa proti in so stavili minoritetni predlog, naj se ves paragraf izključi. Levičarsko stališče je zagovarjal posl. Exner, za vladni načrt se je potegoval Mladoček Adamek. Tudi dr. Lueger in dr. Scheicher sta hotela govoriti za vladno predlogo, pa sta se odrekla besedi, ker je bilo le 35 poslancev v zbornici. Ko je predsednik priklical nekaj poslancev, se je vršilo glasovanje. Vladni predlog je bil odklonjen. Proti njemu je glasoval tudi grof Hohenwart.

Zbornica je potem odobrila še vse ostale paragrafe in začela razpravo o zakonu zoper pijančevanje, o katerem je poročal posl. Šukljč.

V razpravo so posegli poslanci dr. Dvořák, Lupul, Polzhofer in Proskowetz, potem se je razprava ustavila. Posl. Spinčič in tovariši so interpelirali zaradi postopanja Piranskega župana pri zadnjih dogodbah v Istri, posl. Vošnjak in tovariši pa zaradi agitacij Celjskega okrajnega glavarja Wagnerja zoper nameravano ustanovitev utrakvistične gimnazije v Celju.

Pribodnja seja bo v soboto

dina brze reke prve žarke soluca ujame in jih odbija.

Ona se je zdaj z njim ponašala, ponašala tako, kakor je samo Bog vedel, ki pozna srce in obisti. Odločnosti njeni, ki je že bila v njeni naravi, moral se je prikupiti še bolj, ko je izvršil tako dejanje, ki ga je obdalo z nimbusom največjega junaka. V istini, bilo je nekaj gigantskega, homerskega v tem podjetji, da je on sam storil ono, kar je bilo nemogoče oblastim in skupni sili prebivalcev onega kraja. Ta pogum, ki se ne ustraši nobene nevarnosti, to vratolomno dejanje prisili jo na spoštovanje — no, ki vse svoje življenje niti za las ni zešla s poti konvencionalnosti in bladne, mirne, oprezne in ravnodušne navade društva in sveta.

Časih ji je bilo, kakor bi se mogla vsega odreči, samo da postane njegova; časih se ji je zdel njen pohlep za tem praznim bogatstvom, sijajem in posvetnim blagom kraj jednostavnosti njegovega življenja tako kukaven in malččen, da se ji je upravo gabilo; časih ji je bilo, kakor bi mu mogla reči: Tvoja ljubezen mi je vse.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. novembra

Volilna reforma.

Položaj je tak, kakor je opisan v sinočni brzojavki našega Dunajskega poročevalca. Vlada se je oklenila Hohenwartovega načrta in ga večerj predložila s privoljenjem krone posamičnim koaliranim klubom, kateri so se najbrž že danes o njem posvetovali. Čim se koalirani klubi zedinijo, pride stvar pred zbornico, če pa se ne zedinijo, je kriza neizogibna!

Občinske volitve v Gradcu.

Gradec se čuti kot najbolj nemško mesto v Avstriji in je tudi dejanski pravo gnezdo nemških nacionalecev. Tudi občinski zastop je bil doslej odločno in izključno nemšk, šele predvčerajšnjim se je razdejal ta značaj obč. sveta. Pri dopolnilni volitvi so v 3. razredu zmagali krščanski socijalisti v zvezi s protisemiti in konservativci. Kake barve so prav za prav novi možje, se še ne ve, karakteristično pa je, da je na te stranke volilnem shodu predsednik izjavil, naj se ne povdarja preveč nemški značaj mesta Gradca, ker ta značaj nikakor ni tako izključno nemšk, kakor se trdi. Pogumnemu možu se je sicer ugovarjalo, a kar je povedal, je vendar čista resnica. Tudi če se ne upošteva, da prebiva v Gradcu več tisoč penzionistov slovenske narodnosti, ostane še vedno jako mnogo slovenskega zlasti pa slovenskega prebivalstva. Še pred leti so se v Gradcu nahajali ponekod dvojezični napisi in izginili so šele, ko se je v obč. svetu o stvari govorilo, in tudi slovenskih pridig se še spominjajo starejši ljudje. To je sedaj sicer izginilo, ali slovensko prebivalstvo v Gradcu s tem še ni izginilo. Zlasti slovenskih poslov in delavcev je v Gradcu več tisoč, le žal, da se kar nič ne zavedajo svoje narodnosti. Ko bi bilo v Gradcu le nekoliko delavnih narodnjakov, ki bi mogli in hoteli mej temi elementi obuditi narodno zavednost, bi se kmalu pokazalo, kako neopravičeno je zatiranje, da je Gradec samo nemško mesto.

Madjarske homatije.

Na interpelacijo glede infamnih demonstracij v Debrecinu je vlada jako pohlevno odgovorila. Obilje bila je, da preišče stvar in če se kaj izkaže, kar je bilo protizakonito, da kaznuje krivce. V tem pa, ko vlada na tak način odgovarja na interpelacije o škandaloznih dogodkih, o katerih madjarski listi z navidezno ogorčenostjo, a očitno slastjo obširno in natančno poročajo, v tem se bavi ministerski svet s brzovajnim pozdravom, kateri je poslal nadvojvoda Jožef katoliškemu shodu v Stolnem Belgradu in sklene, se radi tega pri cesarju pismeno pritožiti. To je že višek nesramnosti in pač skrajni čas bi bil, da se naredi konec tem razmeram, ki so prav take, kakršne so bile razmere pred letom 1848.

Vnanje države.

Rusija.

Z vso rezervno beležimo, kar poročajo nemški listi. Pravijo, da Finci niso hoteli priseči ruskemu carju zvestobo in da je car vsled tega izdal drug oklic, s katerim so se Finci zadovoljili in prisegli carju zvestobo.

Italijanski panamino

Italija sme pričakovati nov velik škandal. Znano je, da se je v škandalu zaradi Rimske banke izkazalo, da je Giolitti kot ministerski predsednik dal konfiskovati razne papirje, vsled česar je sodišče zatoženega upravitelja Rimske banke oprostil, dasi je bila krivda njegova dognana. Italijanski korupciji pač ni primere. Po razkritju tega Giolittijevega čina je vlada bila primorana, začeti sodno preiskavo. Te dni je dobil Giolitti povabilo, naj pride k preiskovalnemu sodniku na zaslišanje. Giolittijev list javlja sedaj, da bo Giolitti brezobzirno razkril vso resnico in imenoval osebe, ki so ga pri morale, da je odstranil rečene papirje. Giolitti zatrjuje, da ima on čiste roke, dočim nastopajo kot zagovorniki javne morale ljudje, ki so z obema rekama zajemali iz blagajne Rimske banke. Če izpolni Giolitti to svojo obljubo, utegnemo doživeti škandal, kakršnega menda še ni bilo.

Odklonjena intervencija.

Japonska vlada je odgovorila na ponudbo predsednika Zedinjenih držav, da bi bil pripravljen intervenirati mej Japonsko in Kitajsko, in je ponudbo odbila. V odgovoru pravi japonska vlada, da cení predsednikovo prijateljstvo jako visoko, da pa so uspehi japonske vojske taki, da more vlada zahtevati, naj jej Kitajska neposredno ponudi mir.

Dopisi.

Iz Pulja, 21. novembra. [Izv. dop.] (Raznoterosti) Včeraj smo pokopali gospoda Andreja Bajta, mojstra v arsenalu c. kr. mornarice, jednega najstarejših članov Puljske čitalnice. Rajski je čitalnico podpiral neprenehoma 17 let in je ni zapustil celo v tistih hudih časih, ko se ni nihče upal čitalnici dati v najem potrebnih prostorov, in ko je bila tako revna, da je imela samo jedno mizo z dvema stoloma v svojem inventarju! Gosp. Bajt

je bil udovec in se je ravno pripravljal, da se oženi, ko ga 14. t. m. pri delu kap zadene. Dva dni kasneje dobil je še pljučnico in ta ga je spravila v grob. Lepi pogreb in velika množica pogrebcev, to je kazalo, kako je bil rajski tukaj priljubljen. Lahka mu zemljica! Namesto kupit mu venec, nabira se in se je tudi že nabralo mej čitalničarji 18 gld. za družbo sv. Cirila in Metoda za Istro. Obžalovati je, da se pri takih prilikah mrtvaški listi ne tiskajo v kakem slovenskem jeziku in da so nagrobni spominki z malimi izjemami samo nemški ali laški. — Od vseh spominkov na pokopališčih v Pulji, to je na hrvaški zemlji, so 4 hrvaški, jeden češki, ti pa na pokopališču c. kr. mornarice, na občinskem pokopališču ga pa ni ne jednega slovenskega. Ljudje božji! Nikar se ne sramujte pokazati svetu, kakšen rojak da je bil rajski. — Naš vrli čitalnični odbor kaj pridno dela in nam pripravlja vsakovrstnih zabav. Pri zadnjem društvenem večeru je bil jako lep in zanimiv židovski kvartet o isterških razmerah. Za soboto 24. t. m. je spet lep program določen. Tudi se začnejo drugi teden plesne vaje in se bode učilo plesati hrvaško „kolo“ in češko „besedo“. — Da se je radi dvojezičnih tablic demonstriralo tudi v Pulji, niso nikake novine javile. Pred čitalnico se je bila precejšnja množica ljudstva zbrala, katera je kričala „fuora i Croati“ itd. — Isti večer je bilo raztresenih po celem mestu oklicev Garibaldijevega društva v iredentističnem zmislu. Značilno je to, da okrajno glavarstvo o tem ni nič znalo, še le ko je vojaško poveljništvo v Trstu poprašalo, kaj je na tej stvari, je poseglo vmes in zaprlo jednega brivca.

Domače stvari.

— (Vojaške vesti.) V aktivno službo so prestopili sledeči rezervni častniki in sicer: nadporočnik Egen Kastelic in Karol Blažič pri 5. brambovskem polku, nadalje poročniki Fran Meško in Maksimilijan Knava pri 4. Jurij Schreiber pri 21., Ivan Lozar in Fran Zornik pri tirolskem brambovskem polku ter Viktor Hostnik pri 1. brambovskem ulanskem polku.

— (Potrjen zakon.) Cesar je potrdil načrt zakona, ki ga je bil sklenil deželni odbor kranjski, po katerem se občinska cesta, ki se pri Bregovici loči od kočevsko-črnomaljske deželne ceste in vodi skozi Spodnje nemške Loke zopet do deželne ceste, uvrsti mej deželne ceste in se opusti 26538 m. dolgi del deželne ceste, ležeči mej kilom. 21 + 599 m. in kilom. 24 + 2533 m. ter se uvrsti v kategorijo okrajnih cest.

— (Zaradi neugodnega voznega reda in neprimkladne zveze) obrnili sta se Novomeška in Ljubljanska občina s petico do upravnega sveta in direktorje državnih železnic za primerno premembo. Želeti je, da bi železnična uprava ugodila tem zahtevam, ker bi to ne bilo le njej v prid, nego v interesu prometa in prebivalstva dolenjske strani.

— (Promet na dolenjskih železnicah.) Iz podatkov o prometu v zadnjih dveh mesecih razvidimo, da se je na teh železnicah promet tako oslabil kot tovorni ipak precej pomnožil, vendar je tovorni na Ljubljansko-Kočeviski prōgi preseljal onega na Novomeški prōgi. Oslabi promet je precej tak na glavni kakor na stranski prōgi. Izvoz je slabši, tem obilnejši pa je dovoz: drv, žaganic, tesanega lesa, suhega lubja, živine (goveje in prašičev ter telet), oglja, suhe robe in slednjič kočevskega rujavlega premoga. — Iz vsega je razvidno, da je stanje prometa ugodno ter njega napredek zadovoljiv.

— (Dela pri novem velikem kanalu) prenehala so za leto in se bodo nadaljevala prihodnjo pomlad. Kanal je izkopen dozdaj do konca Emonske ceste pa do izliva v Ljubljano ter je prejela trdka Hrūza & Rosenberg za ta del že plačo v delnem znesku 3000 gld. — Prihodnje leto izkopati je kanal še od početka Rimske pa do Tržaške ceste, kjer se bode z ondotnim zvezal, za kar vse bo prejela omenjena trdka 18.000 gld.

— (Panorama) ali „fotoplastikum“ v prizemlju fi harmonijskega poslopja, (katerega lastnik je v Ljubljani iz prejšnjih časov dobro znani g. Strecker), kaže zdaj drugo serijo jako slikovitih podob graščin pokojnega bavarskega kralja Ljudevita in razne podobe iz glavnega mesta Bavarske. Jutri se prične nova serija.

— (Za rešitev življenja) je deželna vlada kranjska priznala Gašparju Krašoviču talijo 26 gld. 25 kr., ker je dne 20. oktobra rešil iz vode Frana Kustajseka.

— (Nasajanje sladkorne pese.) Kakor smo že javili, je osrednji odbor kranjske kmetijske družbe sklical na dan 29. t. m. izreden občni zbor, in sicer v Mokronogu. Na tem shodu se bo pretrgalo vprašanje o nasajenju sladkorne pese, da bi se s tem omogočila cukrarska industrija na Dolenjskem.

— (Zdravstveno stanje) Legar, ki je dlje časa razesajal v Loškem potoku, je popolnoma ponehal.

— (Občinske volitve v Spodnjem Dravobregu.) Nemški listi javljajo, da je pri občinskih volitvah v Spodnjem Dravobregu zmagala nemška stranka. Kakor znano, so se Nemci zelo bali, da dobi slovenska stranka večino v občinskem zastopu tega trga.

— (Bralno društvo v Sevnici) priredi s prijaznim sodelovanjem kvarteta „Ilirija“ iz Ljubljane v nedeljo dne 25. novembra v dvorani gosp. Fabijanija društveno veselico s petjem, dramatično predstavo in plesom. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina: I. prostor 40 kr., II. prostor 30 kr., III. prostor 20 kr. Čisti dohodek je namenjen revnim šolarjem v Sevnici.

— (Javni shod na Koroškem) Shod, ki ga je priredilo kat. pol. in gosp. društvo za Slovence na Koroškem v Štebnu pri Maloščah, se je izvršil jako lepo navzlic temu, da so nekateri nasprotniki zopet hoteli s surovostjo poseči vmes. Kakor so v Šmohorju začeli svoje stališče braniti s kamenjem, tako so nadaljevali tudi tukaj. Pač žalostno za stranko, ki si ne zna več drugače pomagati. Shoda se je udeležilo okoli 150 slovenskih posestnikov, ki so pazno poslušali razne poučne govore gg. Gr. Einšpielerja, Val. Podgorca, F. Kanduta. Mej zadujim govorom, ko je ravno g. Einspieler omenjal zadujb volitev v Ziljski dolini in kako so nasprotniki metali kamenje v Šmohorju, je priletel kamen na okno. Ni se moglo v temi doznati, kdo je na ta način hotel pokazati svojo nemško naobraženost. Po shodu je bila živahna domača zabava, pri kateri so prav dobro prepevali vrli Štebenski fantje. Vmes je bilo mnogo navdušenih zdravic.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolico) ima v nedeljo dne 25. t. m. ob 1/24. uri popoldne svoj shod v gostilni g. M. Škofica v Št. Jurju na Vinogradih. Po zborovanju bode prosta zabava, pri kateri sodeluje pevsko društvo „Gorotna“ iz Šmihela nad Pliberkom.

— (Ravnopravnost na Primorskem.) Razni listi javljajo, da je neki Slovenec v Trstu tožil vratarja mestne palače zaradi žaljenja na časti. Tožiteljev zastopnik je zahteval, naj se obravnava slovenski, toženec in njegov zagovornik pa sta protestovala, češ, da je Tržaškega sodišča uradni jezik italijansčina in da ne znata slovenski. Sodnik je na to izjavil, da se bo obravnavalo italijanski, tega jezika nezmogljivi svedoki pa zaslišali v slovenskem jeziku, toda tudi proti temu je ugovarjal toženčev zastopnik in dosegl, da se bodo slovenske priče zaslišale s pomočjo tolmača!!

— (Umrli skopubinja.) V Trstu so našli te dni v neki hiši v ulici Madouina 65letno staro Antonijo Alberti mrtvo v postelji. Bržkone jo je po noči zadela kap. Pokojnica je bila neverojetno skopa in si ni privoščila več nego po 8 novč. na dan. Našli so pri njej 4 hranilnične knjižice, na katere je vloženih blizu 1000 gld.

— (Velika nesreča na Reki.) Pri zgradbi nove gubernijalne palače na Reki sta se podrla dva stebra, držeča srednje zidovje, ki se je vsled tega tudi zrušilo. Pod razvalinami je bilo pokopanih mnogo delavcev. Dozdaj so izvlkli 5 mrtvih in 12 ranjenih. Koliko jih je še zasutih, se ne ve. Razvaline se le polagoma mogo odvajati, ker je kamenje procej težko. Bati se je, da so vsi še zasuti izgubljeni. V mestu je zavladala velika razburjenost.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gdčoa. Amalija Lovšina v Rbanci 4 krone nabrane v krogu „prijateljskih krokarčkov“ pod geslom: Vinček ajadak, darček lagak, Tebi v dar, bodi vsikdar! — Živela rodoljubna nabiralka in darovalci in njih nasledniki!

Razne vesti.

* (Na Dunaji je umrl) krvnik vitez Seyfried, ki je opravil krvniško službo za tostransko državno polovico. Bil je šele 40 let star.

* (Potres v južni Italiji) je bil mnogo huji nego se je mislilo v prvem trenutku. Iz vseh krajev prihajajo žalostne vesti o mnogih mrtvih in ranjenih. V Palmi je bilo nad 300 oseb ranjenih 6 pa ubitih. Mnogo hiš se je zrušilo. Škoda se ceni na dva milijona lir. V San Procopio so izvlekli blizu 200 mrtvih izpod razvalin. V Serrirari je bilo 8 mrtvih in 200 ranjenih. V Masini in v Regio je mnogo hiš poškodovanih. Ljudstvo je bežalo na alic Potres se na srečo ni ponovil.

* (Ubega nevesta.) V Zemljaku v Aradski občini je prišel bogati kmeti sin Petrisav iz Petke na dom nekega Simića, da popelje njegovo hčer Marjo kot nevesto na svoj dom. Nevesta, najlepša dekle cele vasi, je vzprejela doleca prav prijazno, potem pa odšla v stransko sobo. Ko so ženski vinski svatje pozneje iskali nevesto, se je pokazalo, da je skozi zadnja vrata pobegnila s svojim ljubimcem.

* (Beda v Italiji.) Na Sicilskem otoku se širi razbojništvo, ker so razmere tam upravo brez upne. Visoka letina je bila silno slaba. Nekateri posestniki niso pridelali niti deseti del tega, kakor druga leta. Žita in oliv se je tudi pridelalo le malo. Vseled suše se zemlja ne more obdelavati. Na tisoče delavcev je brez zaslužka v največji bedi. Bati se je novih izgredov obupanega prebivalstva.

* (O velikanski tatvini v palači grofa Flandrskega) v Bruslju, ki je ob svojem času vzbujala toliko senzacijo, je policija dobila sled. Zaprta je več udeležnikov, ki so obstali, da je Anglež J. White, kot kraljevski lakaj preoblečen prišel v palačo in odnesel zbojček, v katerem je bil ves nakit grofice, vreden več milijonov frankov. Neki višji Bruseljski policijski uradnik je baje pomagal Whiteju, da je mogel pobegniti.

* (Viharji v črnem morju.) V poslednjih dneh so bili silni viharji v črnem morju in v grškem arhipelu. Dozdaj je zasnih 13 večjih nesreč. Potopil se je mej drugimi turški parobrod z 32 mornarji.

* (Grozen prizor v sodni dvorani) se je prigodil v Nashvillu v severni Ameriki. Bivši sodni pisar Withworth je ustrelil v dvorani sodnika Allisona mej obravnavo, potem pa samoga sebe. Povod umoru in samomoru je bila osveta.

Književnost.

— „Prosvjeta“ ima v št. 22 naslednjo vsebino: Osveta ljubavi. Pripoveda Ladislav Z. Ladanjski. Jezerkinje. Spievao na Plitvičkim jezerima Ivan Trnski. Minka. Pripoviest iz ribarskega života, piše Stjepko Iljić. Idol. Spievao Milan B-gović. Ivo. Critica Ivanova. Kumčetu. Spievao Dr. Tug. Alaupović. Promjena na ruskom prijestolju. Voltaire i Friderik Veliki. Po T. B. Macaulayu. Preveo V. Krišković. Oštarije kod Ogulina. Napisa Laszowski. Struji voda. Spievao P. Kratinić. Slomljeni mač. Po pripovedanju svoga prijatelja češki napisao J. L. Hrdina. Preveo Stj. Karlov. Njegovo Velčanstvo car Franjo Josip I. kao djed. Opis slika: Klis. Ulaz u južni dio Dioklecijanove palače i peristil (plokata sv. Dujma) u Spljetu. Mlin buhača na Krki. Perušć kraj Benkovca. Moreška na Korčuli. Jesen. Narodni kazalište. Listak. Zadaća za igrače šaha. Slike: Naš kralj kao djed. † Aleksander III. Peristil spljetske stolne cerkve. (Plokata sv. Dujma). Nikola II. car ruski. Aleksandra Feodorovna, zaručnica ruskoga cara. Mlin buhača na Krki. Jesen. Slikao René Rancic. Dio Dioklecijanove palače u Spljetu. Klis. Perušć kraj Benkovca. Moreška, narodni ples na Korčuli.

Brzjavke.

Dunaj 22. novembra. V parlamentarnih krogih se zatrjuje, da je ministerski predsednik Windischgrätz podal ostavko, ker se je uveril, da glede volilne reforme ni doseči soglasja mej koaliranimi strankami. Zatrjuje se, da prevzame minister Bacquehem začasno predsedstvo.

Dunaj 22. novembra. Cesar je potrdil ogerske cerkvenopolitične predloge.

Trst 22. novembra. V notranjih prostorih sodnega poslopja v Piranu so se namesto samostalnih napisov napravili dvojezični.

Rim 22. novembra. Poslanska zbornica je sklicana na dan 3. decembra.

Barcelona 22. novembra. Storilec atentata v Licejskem gledališču anarhist Salvadori je bil včeraj giljotiniran. Spovedati se ni hotel. Ko so ga pripeljali h giljotini, je klical „Živela anarhija!“ in jel peti anarhistično pesem ter jo pel dokler mu ni sekira odsekala glave.

Nova opera!

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Stev. 21. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 610

V petek, dan 22. novembra 1894.

Tretjikat:

POLJUB.

Prostonarodna opera v dveh dejanjih. Spisala Eliška Krásnohorská. Uglasbil B. Smetana. Preložil A. Funtek. Kapelnik g. Hilarij Benišek. Režiser g. Jos. Noll.

Novo dekoracijo v prvem dejanju priredil gledališki mojster g. Stadler.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Prihodnja predstava bo v nedeljo, dan 25. novembra t. l.

Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

LJUBLJANSKI ZVON

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

21. novembra.

Pri Mionu: Högler, Goldstein, Vogel, Prossinag, Herr, Weiss z Dunaja. — Spitz iz Pečuha. — Rudolf iz Trnovega. — Dr. Srebro iz Brežic. — Schaffer iz St. Vida. — Jelenc iz Litije. — Hirsche iz Pulje. — Dornbirn iz Vorarlberga. — Karpeles iz Prage. — Dr. Arsa iz Srbije.

Pri Malčić: Baron Bora, Danix, Hirner, Müller, Hnilčka, Thome, Stolley, Tschunko z Dunaja. — Mally iz Celja. — Haas, Schlenker iz Solnograda. — Winterhalter iz Maribora. — Schmid iz Rohlena. — Repenssek iz Prassberga. — Pelerscheck iz Ischla.

Pri bavarskem dvoru: Modic iz Lahovega. — Forte iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. nov.	7. zjutraj	747.1 mm.	1.6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	745.9 mm.	3.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	45.9 mm.	2.0° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 1.7°, za 1.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 22. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	99	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	99		90	
Avstrijska zlata renta.	124		85	
Avstrijska kronska renta 4%.	99		85	
Ogerska zlata renta 4%.	123		05	
Ogerska kronska renta 4%.	97		45	
Avstro-ogerske bančne delnice	1043		—	
Kreditne delnice	391		—	
London vista.	124		75	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61		10	
20 mark	12		22	
20 frankov	9		91 1/2	
Italijanski bankovci	46		10	
C. kr. cekini.	5		90 1/2	

Dné 21. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld.	—	kr.
Dravne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	199		—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	132		10	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125		80	
Kreditne srečke po 100 gld.	199		—	
Ljubljanske srečke	25		—	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	178		50	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	378		—	
Papirnat rubelj	1		36 1/2	

Proti kašlju in nahodu, zlasti pri otrocih, proti zaslišenju, boleznim na vratu, na želodcu in mehuru se najbolje priporoča

Koroški rimski vrelec.

Najfinejša namizna voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, v Kranji pri Fr. Dolenz-u. (1285-2)

Karol Recknagel

v Ljubljani, Glavni trg št. 24

priporoča

perilo za gospode, kravate, rokavice, žepne robce, normalno perilo, moderce najboljšega izdelka, predpasnike, pleteno blago, nogovnice, dokolenice (kamašne), spodnje suknje, trikotne zobunce (taille).

Samo novo blago

po najnižjih cenah. (1295-3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajšemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 13. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Karlova varo, Francova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Francova varo, Karlova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka-Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 33 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 5 min. popoldne " "
Ob 6. uri 50 min. zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 58 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne " "
Ob 6. uri 30 min. zvečer " " (4-265)

Nov izvrsten

Prosekar, Tirolec in druga vina, bavarsko črno pivo itd. priporoča prav po ceni (1244-9)

Paulinova kranjska vinarna v Ljubljani, Slonove ulice št. 52.

Hiša v Črnomlju

pripravna za gostilno, se odda za več let v najem. V tej hiši se že več let nahaja dobro obiskana gostilna in pročaja tobaka, ima tudi hišno opravilo, potrebno za gostilno. V pritličju so 3 sobe, veža in kuhinja ter vinska klet, v prvem nadstropju pa 2 veliki sobi in čisto nova ameriška ledenica. — Natančni pogoji se izvedo pri Ani Skubic v Črnomlju h. št. 189. (1327-1)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet ali cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odločno najboljši mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živlih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (1231-4)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemienim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan nesmatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajede in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (39-22)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ju lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Heun, Dunaj, X.